

Wat is onze Boodschap?

2013 © R. Brinkman www.ebgleek.nl

Ik wil graag beginnen met een citaat uit "De Levende Kerk" van John Stott; het boek gaat over de Bijbelse kenmerken van wat een kerk een *levende* kerk maakt.

Citaat:

De **essentie** van het Evangelie is dat Jezus Christus mens is geworden, is gestorven, opgestaan en naar de hemel is gegaan. God heeft gesproken en gehandeld en heeft de redding van de wereld bewerkstelligd. Jezus Christus is het definitieve woord van God voor de wereld. Het is **onmogelijk** dat er een hogere openbaring is dan die Hij heeft gegeven in Zijn Zoon. Jezus Christus is ook **Gods laatste redmiddel voor de wereld**. Het is onmogelijk dat er nog iets aan toegevoegd zou kunnen worden. Er kan niets toegevoegd worden aan wat God heeft gesproken door Christus of heeft gedaan door Christus. Beide waren 'hapax', "voor eens en voor altijd". In Christus zijn Gods openbaring en verlossing afgerond en voltooid.

Daarom is **het kenmerk van de evangelicalen** dat zij leven uit *sola scriptura* en *sola gratia*. Deze twee komen voort uit *sola Christus*: **slechts Christus voor openbaring en verlossing**. Wat wij moeten doen wanneer wij onze identiteit willen bewaren, is niet vervelend, tegendraads, obstinaat of partijdig worden. Wij moeten trouw zijn aan **de unieke glorie van de persoon en het werk van onze Heer, Jezus Christus** (p.157).

Stott kiest in zijn boek een duidelijke, positieve insteek. Het is heel makkelijk om 'ach en wee' te roepen over de staat van de wereld om ons heen en over de Christelijke kerk. En soms moet dat ook wel omdat we niet alles zomaar aan ons voorbij moeten laten gaan.

Hij kiest er echter voor mensen te bemoedigen en te onderwijzen, en dan vooral mensen die in de verkondiging of het kerkelijk of gemeentelijk werk staan.

Dit citaat is op één van de laatste pagina's te vinden. Is dit wat wij ook geloven, is dit wat we onderschrijven? Het is voluit Bijbels.

In Christus zijn Gods openbaring en verlossing afgerond en voltooid. [...] Wij moeten trouw zijn aan de unieke glorie van de persoon en het werk van onze Heer, Jezus Christus.

Aan het kruis zei de Here Jezus "Het is volbracht". Het werk was volbracht; door die kruisdood werd de redding voor de mensheid op dat moment totaal; voor een ieder die gelooft. Het boek staat vol met goede raad; vol met Bijbelse waarheden, die toepasbaar zijn voor kerken en gemeenten. Ook onze gemeente. Maar niet alleen voor gemeenten, ook voor ons persoonlijke leven.

Want, waar wordt een gemeente door gevormd? Wat **is** de gemeente? Ik wil graag een bekend gedeelte van de Apostel Petrus samen lezen:

1 Petrus 2:4-10 (NBG)

4 En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn **door Jezus Christus.** 6 Daarom staat er in een schriftwoord:

Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.

7 U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, 8 voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn. 9 Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: 10 u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.

Door Jezus Christus is het mogelijk geworden dat wij Gode welgevallig zijn. Omdat Hij het 'welgevallige offer' was, het enige offer dat God echt kon goedkeuren omdat het een smetteloos offer was. In Jesaja 1:11 lezen we dat de Here tegen het volk Israël zegt:

“Waartoe dient Mij de menigte uwer slachtoffers? zegt de HERE; oververzadigd ben Ik van de brandoffers van rammen en het vet van mestkalveren, en aan het bloed van stieren, schapen en bokken heb Ik geen welgevallen.”

Er was maar één offer, uiteindelijk, dat niet alleen de zonde bedekte, maar de zonde volledig wegnam.

En natuurlijk weet u dat allemaal. Toch? Bent u ook door dat offer van Christus gered? Of weet u het niet zeker? U mág het zeker weten! U kúnt het zeker weten. Jezus Christus is het énige, en het láátste, redmiddel voor de mens. Buiten Christus is er géén verzoening met God mogelijk; daarom dat Paulus ook zegt in

2 Kor 5:20

Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen.

Hoe kan dat dan, dat die zonde door Christus niet, zoals bij de offers in het OT werd bedekt door zijn bloed maar volledig is weggenomen? Onze zonde, mijn zonde, uw zonde.. ze zijn echt volledig weggenomen, weggedaan – God dénkt er niet eens meer aan vanaf de dag dat je tot geloof bent gekomen.

Hoe dat kan? Omdat we **in Hem zijn, samengevoegd** met Hem door geloof; en daarom zijn we, zo zegt 1 Petrus 2:9, een UITVERKOREN geslacht, een KONINKLIJK priesterschap, een HEILIGE natie, een volk dat GODS EIGENDOM is.

..... Beseffen we ons dat? **Uitverkoren, Koninklijk, Heilig**. Dat allemaal,.... **door het werk van Christus**.

..... **Gefundeerd** op de "Levende Steen".

Dat is een positie, een situatie waarin we ons nu al ***bevinden***, waar we dus nu al in zijn; een positie die zo totaal tegengesteld is aan de wereld om ons heen. En Gods Woord zegt dan ook: "en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken".

Levende Stenen

Hoe doe je dat, als gemeente, of als Christen.. jezelf als een 'levende steen' laten gebruiken?

Als Christelijke gemeenten zijn we tegenwoordig geneigd ons terug te trekken uit de wereld. Maar hoe ziet de wereld om ons heen dat 'gebouw' dan nog, dat levende lichaam? Zien zij überhaupt nog 'leven' wanneer ze naar de kerk kijken?

Heel veel kerken en gemeenten proberen de wereld voor zich te winnen. Of, beter gezegd, de mensen te winnen voor Christus. Zij denken, geloven, dat dat moet door de mensen 'binnen de kerk' te halen. Maar, dan moet een kerk of gemeente wel een plaats zijn waar mensen heen ***willen*** gaan.

Veel kerken en gemeenten proberen dit te bewerkstelligen door een 'aantrekkelijke' kerk te worden voor de wereld om hen heen; we zoeken het dan als kerken in zaken als een "Goeie strakke band" die aantrekkelijke praisemuziek speelt, de mooie inrichting, de 'laagdrempelige preek'.. ik zeg niet dat het altijd verkeerd is dit te doen; alleen ... het werkt helemaal niet. De mensen die hier op af komen, zijn vaak al gelovig. Meestal mensen uit traditionelere kerken die een meer moderne manier van geloofsbeleving zoeken. Per saldo bereiken dergelijke kerken, zo blijkt uit onderzoek, niet of nauwelijks de 'ongelovige mens'.

Andere kerken verschuilen zich achter hun muren. De gemeente groeit niet; niet in aantal en ook niet geestelijk. Men trekt zich terug op zijn eilandje, en zegt: "Iedereen doet het verkeerd! We moeten vasthouden aan het woord!". Helemaal waar; om Stott weer even aan te halen:

De essentie van het Evangelie is dat Jezus Christus mens is geworden, is gestorven, opgestaan en naar de hemel is gegaan.

Dat moet de centrale boodschap zijn. En blijven. Er mág en er kán geen water bij de wijn voorzover het de Boodschap betreft. Ik herken hier een beetje onze eigen gemeente in. We zijn eigenlijk een Orthodox-Evangelische gemeente in opvattingen. En dat is prima. We willen trouw, gétrouw, zijn aan de Bijbel.

Maar is Bijbelgetrouw zijn de vórm? Moet een kerkdienst per sé bestaan uit samenzang, een preek en een slotlied en dan aan de koffie? Bewijst het feit dat onze gemeente eigenlijk nauwelijks groeit ook maar iets over onze Bijbelvastheid of Bijbelgetrouwheid? Of ,.... toont het iets anders aan?

Is het écht waar dat het komt door de boodschap dat een ongelovige een kerk of gemeente niet meer bezoekt? Hoe kan het dan dat er kerken zijn die deze boodschap ónversneden brengen en toch duizenden leden hebben? Dat er in hun kerkdiensten zondag aan zondag mensen gehoor geven aan de oproep tot bekering?

Johannes 15:16,17

16 Niet jij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat jij Hem bidt in mijn naam. 17 Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt.

Evangelisatie in zijn puurste vorm is het uitdragen van de Boodschap van Christus. Het Goede Nieuws.

Wat is dat Goede Nieuws?

“Dat Christus Jezus naar de aarde kwam om de zondaren te redden”

..... Juist! **Dát is de kern**, de essentie, van **het Goede Nieuws**. Maar zoals Christus de steen is van onze gemeenschap, onze gemeente, is er ook een 'steen', of fundament, die ten grondslag ligt aan Zijn komst, aan Zijn werk.... Wie kent 'm uit zijn hoofd? Johannes 3:16?

*“Want **alzo lief** heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.*

En Paulus schrijft:

“38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, 39 noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.” – Rom. 8:38,39

Niets, helemaal niets, kan ons scheiden van die enorme **Liefde van God**. Dat is de basis, het grondprincipe, van het Werk van Christus. De Liefde van God. Uit Liefde voor Zijn Schepping kwam God deze zondige schepping, deze schepping die Hem had verworpen, tegemoet. Om haar te rédden. De 'reddingslijn' of boei die ons als mensen is gegeven is ... De Liefde van God, door Christus. En uit liefde is Christus aan het kruis gegaan.

En wat doen wij? Wat doet kerkelijk Nederland? Enerzijds proberen we met popie-jopie gedrag mensen over te halen naar de kerk te komen. Anderzijds zitten we met de armen stijf over elkaar en zeggen “de deur staat toch open? Nou dan!”.

Maar de Here Jezus zegt iets heel anders; namelijk
"Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven"

en vervolgens zegt Hij:

"Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt."

We kunnen alles proberen; we kunnen ons gebouw prachtig verbouwen, we kunnen populaire sprekers binnenhalen, we kunnen stijf Orthodox-Evangelisch of zelfs Reformatorisch Baptistisch of wat ook maar zijn en dat allemaal met de Bijbel in de hand proberen te verdedigen maar,....

1 Kor. 13:1

"Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal."

De basis, nogmaals, voor onze handel en wandel is: Liefde. God's liefde voor ons was onmeetbaar groot. Daarom kwam Hij in een vlees, in Christus, ons tegemoet. Hij werd een mens. Zelfs tot in de dood werd Hij een mens. Is er een grotere zelf-vernedering mogelijk geweest voor Hem?

Hoeveel zelfvernedering kennen wij, ... als het gaat om onze gemeenschap van gelovigen? Als het gaat om onze hand uitsteken naar de ongelovige? De kerkdienst opleuken, .. of 'orthodox zijn'? Dat is in beide gevallen alleen maar 'bevrediging van het vlees'. We voelen ons er namelijk zelf zo ontzettend prettig bij.

Een gemeente moet zichzelf zijn. Er hoeft geen water bij de wijn, er hoeft ook geen krampachtige toestand te zijn. We mogen als mensen gewoon onszelf zijn. Ook in de Gemeente van Christus. We mogen samenkomen op een manier die wij prettig vinden; op een manier die ons in staat stelt om God centraal te stellen.

Maar anderzijds moeten we ook ons als levende bouwstenen willen laten gebruiken. Als morgen mensen tegen mij zouden zeggen "wil je bij ons in de kroeg over Jezus vertellen" dan doe ik dat. **Dan doe ik dat.** Dan zeg ik niet tegen ze: "Kom zondag maar in de kerk, daar kun je het horen"... Immers, de Here Jezus zei ook niet "klim maar op naar de Hemel", of "Kom maar naar de Tempel in Jeruzalem"... nee,.. Hij DAALDE AF.

De Boodschap van de Bijbel wordt niet anders als we het anders verpakken; het wordt wel anders als de verpakking de hoofdrol speelt. En die verpakking is overal aanwezig. Ik heb al twee tegengestelde verpakkingen genoemd.

Petrus schreef:

"maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, 8 voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn."

We zijn 'in ontferming aangenomen' zegt hij. Gunnen wij dat een ander ook, dat hij of zij aangenomen wordt, een kind van God mag worden? Ja,... toch?

Ontferming = compassie, medegevoel, medelijden, genade...

Als wij, als gemeente, ons laten gebruiken als levende stenen... gedreven uit Liefde, de Agepé liefde, voor elkaar, voor deze wereld om ons heen.. dan kán het niet anders dan dat we zullen zien dat wij in ons persoonlijke leven, maar ook als gemeente, vrucht zullen dragen.

Ik roep u daartoe op vandaag. Streef hier naar. De onderlinge liefde, de liefde voor de verloren mens naast u, de naaste.

(dankgebed)